

— nie przyjmując i nie stosując odpowiednich środków ochronnych, takich jak system ochrony, dzięki któremu unika się pogorszenia stanu siedlisk i znacznego niepokojenia gatunków i który zapewnia ochronę prawną specjalnych obszarów ochrony odpowiadających znajdującym się na terytorium hiszpańskim terenom, o których mowa w decyzji 2002/11/WE, zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy 92/43/EWG,

— nie wywiązało się ze zobowiązań ciążących na nim na podstawie art. 4 ust. 4 oraz art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy 92/43/EWG;

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja stoi na stanowisku, że Królestwo Hiszpanii, w zakresie dotyczącym w znajdujących się w makaronezyjskim regionie biogeograficznym specjalnych obszarów ochrony odpowiadających terenom mającym znaczenie dla Wspólnoty określonym w decyzji 2002/11/WE, uchybiło:

— zobowiązaniu do ustalenia priorytetowych działań w zakresie ochrony, zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG;

— zobowiązaniu do przyjęcia i stosowania odpowiednich środków ochronnych, takich jak system ochrony, dzięki któremu unika się pogorszenia stanu siedlisk i znacznego niepokojenia gatunków i który zapewnia ochronę prawną specjalnych obszarów ochrony, zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy 92/43/EWG.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 28 grudnia 2001 r. w sprawie przyjęcia wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty w makaronezyjskim regionie biogeograficznym na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG (Dz. U. 2002 L 5, s. 16).

(²) Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206, s. 7).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Breda (Niderlandy) w dniu 17 lutego 2010 r. — VAV Autovermietung GmbH przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

(Sprawa C-91/10)

(2010/C 113/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Breda (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: VAV Autovermietung GmbH

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe, w szczególności zasada swobody świadczenia usług w rozumieniu art. 49-55 WE (obecnie art. 56-62 TFUE) sprzeciwia się przepisom krajowym, na podstawie których osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach, która użytkuje w Niderlandach pojazd zarejestrowany i wynajęty w innym państwie członkowskim, przy pierwszym użyciu tego pojazdu na drogach niderlandzkich jest zobowiązana do uiszczenia podatku, przy czym podatek jest najpierw pobierany w pełnej wysokości, a później, po zakończeniu użytkowania dróg niderlandzkich jest zwracana nadpłacona część podatku bez odsetek, przez co kwota należna i uiszczona per saldo odpowiada okresowi użytkowania w Niderlandach?
- 2) Czy wspomniane przepisy, jeżeli należy je uznać za ograniczenie zasady swobody świadczenia usług w rozumieniu art. 49-55 WE (obecnie art. 56-62 TFUE), mogą być uzasadnione poprzez równe traktowanie wszystkich pojazdów znajdujących się w Niderlandach, jak i (związane z równym traktowaniem i z niego wynikające) unikanie nadużycia lub odwrotnej dyskryminacji zarówno krajowych podmiotów wynajmujących jak i ich klientów, ponieważ także w przypadku wynajmu krajowego należy z góry zapłacić podatek w pełnej wysokości?